

Rusko zařídilo pro Západ totální nedostatek tankerů, SAE chtějí zavést sankce na EU, Katar připravil Německo o plyn, Goldman Sachs šokoval Evropskou komisi

polec24.cz/politika/rusko-zaridilo-pro-zapad-totalni-nedostatek-tankeru-sae-chteji-zavest-sankce-na-eu-katar-pripravil-nemecko-o-plyn-goldman-sachs-sokoval-evropskou-komisi

Janinna

10. 3. 2023

Nepředvídatelná rána, kterou Rusko zasadilo srdci námořní logistiky, vedla k tomu, že úplná kontrola evropských dopravců nad námořní přepravou byla zlomena a rozdrčena. Starý svět čelí akutnímu nedostatku tankerů. Po šokujícím vyšetřování Goldman Sachs navíc nad Evropskou komisí visí Damoklův meč, který se chystá někomu padnout na krk.

Mezitím Evropská komise, která má v úmyslu potrestat Araby, obdržela od arabských šejků velmi závažný argument, který může podkopat již tak nejistou půdu pod evropskou jednotou. O tom a proč se Starý svět příštích 30 let nedočká žádných významných objemů katarského LNG si dnes povíme.

Jedni nepíší, druzí nemluví

Donedávna na internetu kolovaly informace o tom, že Rusko koupilo několika stovek tankerů po celém světě. Podle Bloombergu ruské společnosti na tyto účely utratily přes 2,2 miliardy dolarů.

Ale zkusme na to přijít, je to hodně nebo málo?

V současnosti je po celém světě v provozu kolem 2000 ropných tankerů s nosností od 95 000 do 300 000 tun. Jsou rozděleny do tří tříd: Aframax, Suezmax a VLCC. Poslední, největší, v počtu 810 kusů jsou provozovány především v přepravě z přístavů Blízkého východu do USA, Japonska a Jižní Koreje. A flotila Aframax a Suezmax čítá něco málo přes 1200 lodí.

Nejběžnější verze říká, že Rusko získalo nejméně 109 tankerů různých tříd, včetně 29 kusů třídy VLCC. To však není pravda.

Zhruba ve stejnou dobu průmysloví experti hlasitě prohlásili, že Rusko potřebuje minimálně 250 tankerů, aby nemělo problémy s exportem černého zlata.

A zhruba od toho okamžiku se události začaly svižně roztáčet.

Kolem konce roku 2022 přišel Bloomberg s naprosto monstrózními odhaleními. Podle publikace, po několika měsících na burzách v Singapuru, Hongkongu a Dubaji se vydalo neznámým směrem asi 250 tankerů. Všichni ředitelé loďařských podniků a majitelé přepravních společností, se kterými Bloomberg hovořil, jednomyslně prohlásili, že nějaká „nejmenovaná strana vytváří celou flotilu“.

A po nějaké době byly chybějící lodě nalezeny:

„Podle odhadů lodního makléře Braemar, pro zajištění dodávek ruské ropy na východ v objemech 4 milionů barelů denně bude použito 240 lodí, včetně 102 Aframax, 58 Suezmax a 80 „velmi velkých přepraviců ropy““, uvádí Forbes s odkazem na Bloomberg.

Rozsah akvizic je opravdu úžasný, protože je to asi 13 % všeho, co se ve světě provozuje.

Nicméně, ani tyto informace nemusí odpovídat skutečnosti. A věc se má takto:

„Komoditní gigant Trafigura odhaduje, že celkový počet [získaných tankerů] by mohl být 600 plavidel, z nichž 400 jsou přepravci surové ropy. Majitelé lodí, kteří požadují, aby nezveřejňovali jejich jména, uvádějí číslo o něco nižší – od 10 % do 12 % světové tankerové flotily (mohou se sem počítat i menší lodě třídy “Panamax”),“ uvádí Aftershock.

400 lodí přepravujících ropu je asi 20 % světové flotily a 200 lodí přepravujících ropné produkty – 7 % z celkového počtu. Ale proč a hlavně jak?

Zprvu lze předpokládat, že ruské těžbařské společnosti hledaly, kam dát své ropné neočekávané zisky. Jak jste již asi pochopili, nehledaly dlouho.

Za druhé, v tomto příběhu se pravidelně objevuje, že tankery byly zakoupeny přes prostředníky v Asii a na Středním východě.

A jelikož na přepravě ruské ropy se jich bude podílet 240, co bude dělat dalších 160? A zde je možná čas připomenout, že ruské společnosti vlastní významná aktiva ve Venezuele a masivně investují do výroby v Íránu. Na základě toho lze předpokládat, že práce pro zbývající lodě se najde.

A zde můžete na vlastní oči vidět demolici paradigmatu, které nám bylo vnucováno velmi dlouho.

Svět se do jisté míry naučil žít bez íránské nebo venezuelské ropy. Když ale byla přijata podobná opatření proti Rusku, model, kdy se rozhodnutí přijímají za oceánem a podle kterého se pak řídí celý svět, se začal hroutit. A kumulativní efekt rozhodnutí přijatých Západem v posledním desetiletí se začal projevovat v celé své kráse. Doslova všechno a všude začalo praskat ve švech.

Tankery jsou velmi zvláštní věc...

Při uzavírání dohod o prodeji byli dopravci jistě spokojeni s tak velkorysou nabídkou. Bylo to pochopitelné – proč vlastně lodní společnosti potřebují tolik tankerů, když ruskou ropu už nelze přepravovat. Ale ani po odhalení pravdy nelze říci, že by byli velmi naštvaní:

„Zákaz dodávek ropných produktů po moři z Ruské federace srazil trh s tankery po celém světě, píše americká obchodní publikace [Bloomberg]. Náklady na přepravu benzínu a dalších paliv raketově rostou. Platby za služby i malých tankerů se zvýšily o 280 % – až na 41 968 USD za den,“ uvádí NewsFront.

Vyděšené komentáře evropských odborníků jednoznačně ukazují jak velký je rozsah problému:

„Včera náhle námořní doprava téměř zmizela,“ byl šokován Eirik Haavaldsen, analytik lodní dopravy z Norwegian Pareto Securities AS.

Mimochodem, jak zdůrazňuje edice Insider, dodávka ropy ze Spojených států do Evropy již v srpnu 2022 stála 12krát více než na začátku roku. Přesně to svého času zabránilo Washingtonu využít situace a obsadit uvolněné místo. Zato teď je všechno mnohem zábavnější. Na druhou stranu jsme s vámi našli jeden z faktorů, který stojí za avizovaným růstem cen ropy. A postupně se blížíme ke kulminaci.

Na tomto pozadí vypadají data Goldman Sachs, získaná po analýze celních statistik, velmi zajímavě:

„...mezinárodní agentury informují o ceně ropy na úrovni 50 dolarů za barel, zatímco ve skutečnosti za ni kupující zaplatí 80 dolarů <...> v prosinci 2022 ruští naftaři skutečně dostávali za ropu <...> v průměru 78 dolarů za barel, což je jen 5 dolarů pod cenou, za kterou se obchodovala ropa značky Brent“.

Srdečný pozdrav agentuře Argus a vydání Bloomberg, kteří psaly o ropě Urals za 38 dolarů.

A nyní k vaší pozornosti smrtící číslo, mistrovská třída přezouvání ve skoku:

„Ruská ropa průměrně stála kolem 74 dolarů za barel během čtyř týdnů následujících po ohraničení ceny, podle odhadů odborníků, včetně odborníků z Institutu mezinárodních financí, Kolumbijské univerzity a Kalifornské univerzity,“ napsal Bloomberg večer 24. února.

Analytici se domnívají, že v současné době se cena ruské ropy tvoří trochu jinak než dříve a Ministerstvo financí Ruské federace obecně nelže, když mluví o ceně ropy kolem 50 USD. Faktem je, že model přijatý ruskými společnostmi umožnil vydělat na doplňkových službách, jako je pojištění a doprava.

A vzhledem k nárůstu cen za dopravu se dodávka pohybuje +25 dolarů na barel, ale v podstatě jde o přesun peněz z jedné kapsy do druhé. Přidejte k tomu ještě pár dolarů za pojištění a dostaneme se na 78 dolarů, které uvádí Goldman Sachs.

Přibližně tímto způsobem, podle odkazu Ivana Hrozného, pečlivě usadili na sud se střelným prachem Ursulu von der Leyenovou, která a není to tak dávno, radostně referovala o výsledcích snížení ropných příjmů Ruska. A kdy sud vybuchne, je jen otázkou času.

Ale samozřejmě ani takové fiasko Brusel nezastavilo.

Neroztrhne se balíček?

Velmi kuriózním odhalením bylo, že se Evropská komise chystá zařadit společnosti ze Spojených arabských emirátů do 10. balíčku sankcí za obcházení sankčních opatření. Nikdo samozřejmě nevysvětlil, proč by společnosti emirátu měly dodržovat tento sankční režim.

„EK tvrdí, že dubajská společnost koupila několik ruských ropných tankerů <...> Tato plavidla začala přepravovat ruskou ropu pod novou vlajkou,“ uvádí Rambler.

Řeč je o lodní společnosti Koban Shipping, která zajišťovala přepravu ruské ropy do zemí Evropské unie a obcházela cenový strop.

Dopravce zakoupil asi 5 plavidel u Sovcomflotu.

Schopnost EU dělat problémy z ničeho je skutečně obdivuhodná. Ostatně ještě nedávno byly Spojené arabské emiráty považovány za strategického partnera, který nahradí ruskou ropu, a nyní vedení SAE vyhrožuje Evropské unii odvetnými opatřeními! A s vědomím arabské mentality jistě k takovým odvetným opatřením dojde. A nebude to jenom ze strany Spojených arabských emirátů.

Těžko předvídatelné manévry Evropské unie zřejmě hnuly žlučí všem zemím Perského zálivu.

A následující novinky toho mohou být názornou ilustrací:

“China National Petroleum Corp (CNPC) by měla v blízké budoucnosti podepsat velmi velký kontrakt s QatarEnergy na dodávky zkapalněného zemního plynu (LNG) na 30 let, uvádí Oil Price,“ předává Expert.

Sluší se zdůraznit, že jde již o druhý největší kontrakt mezi oběma zeměmi za poslední měsíce. Uvádí se, že Čína se snaží vykoupit všechny volné objemy LNG, aby se ochránila před výkyvy trhu. Zde žádá o doplnění “tak na 30 let”.

To nejzajímavější totiž začne, až si EU blíže k létu vzpomene, že potřebuje naplnit své zásobníky. Zdá se, že země EU v plné míře pocítí zhmotnělé vakuum, které odděluje Starý svět od reality života.

A v konečném výsledku se ukáže, že Robert Habeck opravdu marně ohýbal záda na Blízkém východě.

No, a zpráva od Spigelu, že v roce 2022 Německo vyrobilo více elektřiny z větru a slunce než z plynu, samozřejmě potěší, ale bohužel nezahřeje. Zvláště s ohledem na to, že publikace zrádně mlčí o uhlí.

Pro Pokec24 přeložila Janinna

<https://bit.ly/3kZZFRy>

sdíletj na